

PRZESUCHA (4) *sb f*

e *prawdopodobnie jasne (tak w prze-); a jasne.*

sg N *przesucha (1). ◇ A przesuchę (1). ◇ pl N przesuchy (1). ◇ A przesuchy (1).*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów).

1. *To, co przyschło, przywarło do czegoś; przen: skaza, przywara [na czym] (2) : Chcesz żółtawić na swym domu Tę przefuchę tak beż fromu RejJóz H8.*

Fraza: »przesucha przywrzała« (1): Nie dofyćci iż brudu/ trochę zmyiesz s ciálja/ Iefli przedfię ná cnocie/ przefuchá przywrzálja. RejZwierz 136.

2. *Cienkie warstwy mięsa w słoninie (2) : Więc iefzczę ieść przefuchy/ ná węglu pyec pęcki/ A flodek też z kápuftką to gotowiec prętki. RejWiz 62, 62.*

Synonim: 1. przywara.

Cf PRZYSUCHA

AN